

Uchwałą Nr XXX/180/97 Rady Gminy w Kunicach

z dnia 14 sierpnia 1997 roku ustanowiono

HERB GMINY KUNICE

Z Opisu herbu Gminy Kunice

„Istnieje bardzo piękny kościół we wsi Spalona z wieżą w konstrukcji drewna- o pięknym wnętrzu ze sztukateriami odwzorowującymi także herby w tym herb rodu Rohkirche. Kościół w Spalonej jest poświęcony już w 1287 roku, z tym, że pierwotna budowla tego kościoła jest nieznana. Także inne jest jego dzisiejsze wezwanie. Pierwszy kościół we wsi Spalona był pod wezwaniem świętej Jadwigi – księżnej śląskiej żony jednego z największych Piastów na Śląsku – Henryka I Brodatego – a matki Henryka II Pobożnego /poległego w 1241 roku pod Legnicą w walce z Mongołami.

I tu jakby naturalnym działaniem jest kształtowanie koncepcji wprowadzenia wizerunku Św. Jadwigi do herbu Gminy Kunicze. Najwcześniejszy i niemal rodzimy – to przedstawienie Jadwigi z Kodeksu Lubińskiego fundacji księcia legnicko-brzeskiego Ludwika I, który to w połowie czternastego wieku pisał na przedmieściu Lubina – Mikołaj Pruzio. I ten wizerunek został przyjęty przez Radę i Zarząd Gminy Kunicze”

Jadwiga Śląska

Święta

Jadwiga Śląska

księżna

Data urodzenia	ok. 1178-1180 Andechs
Data śmierci	15 października 1243 Trzebnica
Kościół/ wyznanie	rzymskokatolicki
Data kanonizacji	26 marca 1267 Viterbo przez Klemensa IV
Wspomnienie	16 października
Atrybuty	but w ręce, krzyż, księga, figurka Matki Bożej, makieta kościoła w dłoniach, rózaniec
Patronka	Polski , Piastów śląskich , Śląska , archidiecezji wrocławskiej , Andechs , Berlina , Krakowa , Trzebnicy, Wrocławia, Dębicy, Europy, uchodźców oraz pojednania i pokoju
Szczególne miejsca kultu	Trzebnica

Biografia

Jadwiga Śląska, właściwie: **Księżna Jadwiga z Andechs-Meran** (ur. między 1178 a 1180 (według innych źródeł w 1174) w Andechs, zm. 15 października 1243 w Trzebnicy) – święta Kościoła Katolickiego, fundatorka kościołów i klasztorów. Żona Henryka I Brodatego, księcia wrocławskiego, matka Henryka II Pobożnego. Córka Bertolda IV, księcia Meranii i Agnieszki von Rochlitz z rodu Wettynów, hrabiów Andechs.

Urodziła się i wychowywała w zamku Andechs w Bawarii. Miała czterech braci i trzy siostry, w tym Agnieszkę (żonę Filipa II Augusta) i Gertrudę (żonę króla węgierskiego Andrzeja II i matkę św. Elżbiety Węgierskiej)^[1]. Trzecia z jej sióstr była przełożoną klasztoru benedyktynek w Kitzingen koło Würzburga, gdzie Jadwiga została wysłana w młodym wieku i gdzie zdobyła wykształcenie^[2].

W wieku lat 12 została wydana za mąż za śląskiego księcia Henryka I Brodatego. W 1233 Henryk został księciem wielkopolskim. Jadwiga urodziła siedmioro dzieci: Bolesława, Konrada, Henryka, Agnieszkę, Zofię, Gertrudę i Władysława. Oboje z Henrykiem I byli ludźmi bardzo religijnymi, prowadzili pobożne życie i dbali o rozwój Kościoła. Jadwiga była fundatorką kościołów i klasztorów, w tym klasztoru sióstr cysterek w Trzebnicy (1209). Prowadziła też działalność dobroczynną, starała się o pomoc chorym i ubogim – zorganizowała działalność wędrownego szpitala dla ubogich, otworzyła szpital dla trędowatych w Środzie Śląskiej, kolejną placówkę leczniczą założyła w Trzebnicy. Po 19 latach małżeństwa z Henrykiem Brodatym oboje złożyli śluby czystości. Po śmierci męża w 1238 zamieszkała w trzebnickim klasztorze, prowadzonym przez jedną z jej córek. Wkrótce zaangażowała się w ożywienie życia religijnego Śląska, sprowadzając do tamtejszych kościołów duchownych z Niemiec. Wspierała też sprowadzanie niemieckich osadników na słabo zaludnione rejony Śląska, wspierając tym samym rozwój rolnictwa.

Jadwiga zmarła 15 października 1243 roku w Trzebnicy^[3] w opinii świętości i została pochowana w kościele w Trzebnicy. 24 lata później, 26 marca 1267 została kanonizowana, a cześć jej relikwii przeniesiono do opactwa w Andechs.

Święta Jadwiga

Po kanonizacji Jadwigi, której dokonał papież Klemens IV w kościele dominikanów w Viterbo, czczono ją jako patronkę Polski i Śląska.

Według podań Jadwiga była osobą posiadającą cechę wielkiej skromności, a jednocześnie bardzo zaangażowaną w swoje działanie. Cechy te ilustruje legenda, według której Jadwiga, aby nie odróżniać się od reszty swego ludu oraz w imię pokory i skromności, chodziła boso. Irytowało to bardzo jej męża, wymógł więc na spowiedniku, aby ten nakazał jej noszenie butów. Duchowny podarował swej penitentce parę butów i poprosił, aby zawsze je nosiła. Księżna, będąc posłuszną swojemu spowiednikowi, podarowane buty nosiła ze sobą, ale przywieszane na sznurku.

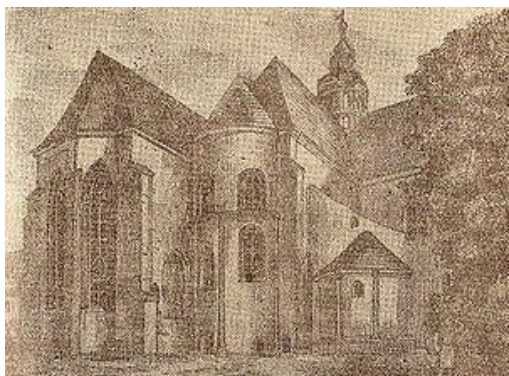
Kult świętej propagował przez cały okres panowania księżę Ludwik I, za którego panowania wykonano tzw. "Kodeks lubiński" z ilustrowaną legendą o św. Jadwidze Śląskiej.

Grób świętej Jadwigi odwiedzali monarchowie i ich żony: Władysław Łokietek, król węgierski Maciej Korwin (1469), żona późniejszego króla Stanisława Leszczyńskiego Katarzyna Opalińska (1703)^[4].

Propagatorem kultu świętej na Górnym Śląsku był dominikanin Peregryn z Opola, który jest autorem zbioru kazań jej poświęconych. W 1680, na prośbę Jana III Sobieskiego i jego żony papież Innocenty XI rozszerzył kult Jadwigi Śląskiej na cały Kościół Katolicki. Po tym wydarzeniu zaczęto czcić świętą na innych ziemiach polskich^[5].

W roku 1773 król Prus Fryderyk II Wielki ufundował katedrę berlińską pw. św. Jadwigi. Obecnie katedra jest siedzibą arcybiskupa Berlina. Poza Polską i Niemcami, kult świętej istnieje również w Austrii, Czechach oraz na Węgrzech. Uznawana jest za patronkę Polski i Śląska, a także małżeństw i chrześcijańskich rodzin. W XX wieku czczona jest jako patronka pojednania polsko-niemieckiego.

Atrybuty

Najstarsza część kościoła w Trzebnicy z przybudowaną kaplicą dla pomieszczenia grobu św. Jadwigi

Przedstawiana jest w habicie cysterskim, bosu lub z obuwiem w ręce. W drugiej ręce trzyma model klasztoru i kościoła.

Fundacje świętej

Tradycja przypisuje księżnej Jadwidze 20 fundacji kościelnych. Ich budową zajmowali się sprowadzeni z Nadrenii budowniczy i rzeźbiarze^[2]. Źródła wymieniają:

- klasztor cysterek w Trzebnicy
- szpital św. Ducha (1214)
- klasztor Augustianów w Nowogrodzie Bobrzańskim (1217)
- szpital dla trędowatych w Środzie Śląskiej (1230)
- kilkanaście kościołów parafialnych

Źródło:

KRONIKA - Księga Pamiątkowa Gminy Kunice

Encyklopedia Gazety Wyborczej tom 7 Wydawnictwo Naukowe PWN

Wikipedia